SØ- OG HANDELSRETTEN
KENDELSE

afsagt den 18. december 2025

Sag BS-6732/2024-SHR

OLE LYNGGAARD A/S
(advokat Nikolaj Wessel Tromborg)

mod

G. PIRON SRL
(Van Bael & Bellis SRL / BV)
(advokat Anne Mie Lund)

Denne afgørelse er truffet af vicepræsident Jette-Marie Sonne og de sagkyndige medlemmer Bettina Drejer Clausen og Peer Schaumburg-Müller.

Sagens baggrund og parternes påstande
Sagen drejer sig om værneting og lovvalg.

Sagen har været delhovedforhandlet den 10. december 2025.

Sagsøger, Ole Lynggaard A/S, har fremsat påstand om, at sagen fremmes, og at dansk ret skal lægges til grund ved sagens afgørelse.

Sagsøgte, G. Piron SRL, har påstået afvisning, subsidiært frifindelse.

Oplysningerne i sagen
Denne delhovedforhandling drejer sig om, hvorvidt Sø- og Handelsretten kan behandle denne sag (værneting), og om sagen skal afgøres efter dansk ret (lovvalg).

Parterne indledte i 2009 et samarbejde om G. Piron SRL's salg af Ole Lynggaard A/S' smykker i den belgiske by Liége.

Af punkt 27 i en forhandleraftale, der er dateret den 17. november 2020, og underskrevet af Søren Lynggaard for Ole Lynggaard A/S og af Charlotte Bouchoms fra G. Piron SRL, fremgår:

> **27. LEGISLATION**
>
> a. This agreement is governed by Danish law and any dispute between the parties must be referred to a decision by the court in the place where OLC is domiciled in Denmark.

Den 24. maj 2023 opsagde Ole Lynggaard A/S samarbejdet med G. Piron SRL.

Den 14. juli 2023 rejste G. Piron SRL's belgiske advokat krav om betaling af 1.023.412 euro for Ole Lynggaard A/S' opsigelse af samarbejdet. I brevet til Ole Lynggaard A/S anførte G. Piron SRL blandt andet:

> This letter is sent to you in our capacity as counsels acting for Piron Joailleries SRL […], which remitted to us a file from which it results that you unilaterally and abruptly terminated the exclusive distribution agreement which was place since 2009, between our Client and OLE LYNGGAARD […] including an agreement of 17 November 2020 (together the ***Concession Agreement***), by ordinary letter dated 24 May 2023 (the **Termination Letter**). The Concession Agreement is exclusive to our client for the city of Liége and is for an indefinite period of time. It also provides for substantial obligations on our Client (e.g. articles 1.e, 2.a, 5, 14, 16, 19, 24).

G. Piron SRL udtog den 31. januar 2024 stævning ved Handelsretten i Liége.

Den 7. februar 2024 blev nærværende sag anlagt.

Den 28. juni 2024 traf Handelsretten i Liége afgørelse om at udsætte sagen, indtil Sø- og Handelsretten har truffet afgørelse om gyldigheden af klausulen i forhandleraftalens punkt 27.

Forklaringer
Søren Lynggaard, Véronique Piron, Thibaut Bricteux, Aurelie Bricteux og Charlotte Bouchoms har afgivet forklaring.

Søren Lynggaard har forklaret, at han blev ansat hos Ole Lynggaard A/S i 1994 som produktionschef. Han har siden 2003 været administrerende direktør hos Ole Lynggaard A/S, som er stiftet af hans far for over 60 år siden. Han ejer 49,5 % af aktierne, hans søster ejer ligeledes 49,5 % af aktierne, og hans far ejer 1 % af aktierne.

Ole Lynggaard A/S er et familiefirma, som producerer og designer smykker i høj kvalitet. Frem til 2008 var virksomheden koncentreret om Skandinavien, men herefter bevægede de sig ned i Europa, herunder til Belgien. Ole Lynggaard A/S har siden solgt sine produkter mange steder både i Europa og i resten af verden.

Ole Lynggaard A/S' forhandlerstrategi har altid været selektiv. Det har handlet om kvaliteten af forhandlere – ikke om volumen. Ingen af parterne har været interesseret i at have flere forhandlere i samme by. Ole Lynggaard A/S' produkter ses ikke hos alle guldsmede, fordi dette vil kunne udvande brandet.

Samarbejdet med G. Piron SRL opstod efter en messe i Basel i 2008. Ole Lynggaard A/S' agent, Poul, rejste rundt i Holland og Belgien og fandt forhandlere. Han selv var ikke involveret i processen med at få etableret et samarbejde med G. Piron SRL. G. Piron SRL var vistnok den første forhandler i Belgien. Over de næste år fik de opbygget et forhandlernet, og i dag er der vistnok 5-6 forhandlere i Belgien. Der har ikke været andre forhandlere i Liége end G. Piron SRL.

G. Piron SRL var en dygtig forhandler. De havde et godt samarbejde. Ind imellem kom G. Piron SRL bagud med betaling. Det var typisk Susan, der rykkede for betaling. Han talte vistnok selv kun en gang med hr. Piron. G. Piron SRL's omsætningstal for Ole Lynggaard smykker var fine og stigende over tid.

Repræsentanter fra G. Piron SRL var flere gange i København for at besøge Ole Lynggaard A/S. Han havde her dialogen med hr. Piron og fru Véronique Piron samt med Charlotte Bouchoms. Thibaut Bricteux var også med. Han husker ikke, om andre var med på besøg i København.

Herudover var han ikke direkte involveret i dialogen med G. Piron SRL. Det kan godt være, at han har talt i telefon om et event. Et event fandt typisk sted en gang om året. I dag har de ca. 150 forhandlere, som kan invitere kunder til events på kontoret i Hellerup. G. Piron SRL har typisk været i Danmark en gang om året. Omkostningerne til disse events blev afholdt af G. Piron SRL, som selv betalte for deres kunders ophold m.v. Det var dog Ole Lynggaard A/S, der sørgede for arrangementet i Hellerup og en middag om aftenen.

Som han husker det, havde Susan dialogen med G. Piron SRL, og Aurelie Bricteux havde ansvaret for Benelux.

Ole Lynggaard A/S indgår ofte aftaler med forhandlerne om udlån og smykkeopbevaring, hvis der er tale om smykker, som ikke allerede er i butikken, men hvor forhandleren ønsker at vise dem til kunden. Hvis smykkerne ikke bliver solgt, bliver smykkerne sendt retur til Ole Lynggaard A/S. Han har ikke været med inde over de konkrete smykkeopbevaringsaftaler. Typisk vil en sådan aftale blive underskrevet af den, der er ansvarlig for Ole Lynggaard A/S, men ikke af

en butiksassistent. Ole Lynggaard A/S forventer, at det er en butikschef eller en, der har et ansvar, der underskriver aftalen.

Ole Lynggaard A/S sendte i starten af 2021 en forhandleraftale til G. Piron SRL. Man havde ikke tidligere haft forhandlerkontrakter. Til en start – hvor Ole Lynggaard A/S var et forholdsvis lille brand - turde de ikke at præsentere forhandlerne for forhandleraftaler af frygt for, at forhandlerne ikke ville have noget med Ole Lynggaard A/S at gøre. Det var først, da Ole Lynggaard A/S havde fået bedre fodfæste, at man sendte forhandleraftaler ud i Europa. De måtte virkelig pushe for at få forhandlerne til at skrive under, og der gik ofte lang tid fra aftalerne blev sendt, til de blev underskrevet. Forhandlerne ville helst undgå en aftale – de syntes, det var rarest, at det hele var frit. Forhandleraftalen i denne sag er en standardkontrakt, som alene i relation til små detaljer, f.eks. minimumskøb pr. år, kan være genstand for forhandling. Klausulen om værneting og lovvalg er ikke til forhandling.

Da han sendte forhandleraftalerne ud, hørte han ikke om beskyttelsesregler vedrørende forhandlere i Belgien. Han hørte første gang om det, da denne sag opstod.

Det er ikke usædvanligt at opsige forhandlere. Ole Lynggaard A/S revurderer hvert år, om de har de rigtige forhandlere.

Han skrev under på forhandleraftalen med G. Piron SRL. Han pushede over for Ole Lynggaard A/S' salgsafdeling, herunder Susan, for at få forhandleraftalen igennem. Herudover var han ikke involveret i processen.

G. Piron SRL blev opsagt i maj 2023 som følge af flere forhold. Dels havde G. Piron SRL sået tvivl om Ole Lynggaard A/S' salgsansvarlige Aurelie Bricteux, dels var G. Piron SRL en dårlig betaler, og dels opstod der en tillidsbrist i relation til salg af personalesmykker i forretningen. På dette tidspunkt havde Ole Lynggaard A/S 5-6 forhandlere i Belgien.

Der er i dag en anden forhandler af Ole Lynggaard A/S' produkter i Liége.

Véronique Piron har forklaret, at G. Piron SRL ligger i centrum af Liége. Det er en familievirksomhed. De sælger både smykker og ure.

Samarbejdet med Ole Lynggaard A/S startede i 2009. Hvert år udvidede de salget. Sidste år af samarbejdet udgjorde salg af smykker fra Ole Lynggaard A/S 30 % af deres omsætning. G. Piron SRL sælger også andre mærker, men Ole Lynggaard var det mærke, der lå deres hjerte nærmest. I samarbejdet med Ole Lynggaard A/S blev beslutninger truffet af afhørte. Afhørte er den eneste ansvarlige. Thibaut Bricteux blev udpeget i 2019, og fra da af havde han også en vis form for

ansvar. De arbejdede sammen med Charlotte Bouchoms og Aurelie Bricteux om køb og salg. De endelige beslutninger blev dog altid truffet af afhørte. Under samarbejdet havde hun den direkte dialog med Ole Lynggaard A/S, herunder med Susan, men dialogen gik af sproglige årsager altid igennem Aurelie Bricteux. Aurelie Bricteux og Thibaut Bricteux er søskende. Thibaut Bricteux var involveret i samarbejdet med Ole Lynggaard A/S på lige fod med Charlotte Bouchoms. Thibaut Bricteux stod for køb, salg og for korrespondance på mail. Når der blev arrangeret et event, deltog han også.

Charlotte Bouchoms stod hovedsageligt for salg af smykker, bestilling af smykker, kundeservice, reparationer og for at arrangere events. Charlotte Bouchoms kunne ikke indgå aftaler med samarbejdspartnere uden afhørtes samtykke. Charlotte Bouchoms kunne heller ikke ændre samarbejdet uden afhørtes samtykke.

Mailen af 18. januar 2021 er sendt til afhørtes mailadresse og til G. Pirons SRL's mailadresse. Hun husker ikke, at hun har modtaget denne mail, og hun havde på dette tidspunkt ikke nogen dialog med Ole Lynggaard A/S om forhandleraftalen. Hun blev først bekendt med forhandleraftalens eksistens, da de blev uenige i maj 2023. Afhørte var ikke bekendt med, at forhandleraftalen blev fremsendt igen den 12. oktober 2021 og returneret den 2. november 2021 af Charlotte Bouchoms i underskrevet stand. Afhørte var ikke bekendt med, at Charlotte Bouchoms underskrev forhandleraftalen. Afhørte var på ferie, og Charlotte Bouchoms fortalte hende ikke om det. Ugen før var hun i København med kunder, men hun talte ikke med nogen fra Ole Lynggaard A/S om forhandleraftalen. Hun husker ikke, hvem der fra Ole Lynggaard A/S var til stede i København.

Der skete ingen ændringer i samarbejdet med Ole Lynggaard A/S i perioden fra den 2. november 2021 og frem til forhandleraftalens ophør i maj 2023.

Thibaut Bricteux var også berettiget til at underskrive, men det gjorde han ikke. Han stoppede hos G. Piron SRL den 16. februar 2023, efter at der var opstået spændinger mellem hende og Thibaut Bricteux. Hun har ikke efterfølgende talt med Thibaut Bricteux. Hun ved, at han har overtaget en smykkeforretning i Bruxelles, hvor han forhandler Ole Lynggaard A/S' smykker.

Der var hos G. Piron SRL på daværende tidspunkt 3,5 medarbejdere.

Charlotte Bouchoms kommunikerede på lige fod med Thibaut Bricteux med Ole Lynggaard A/S. Der var ikke andre, der kommunikerede med Ole Lynggaard A/S end dem.

Afhørte var bekendt med, at Charlotte Bouchoms underskrev aftaler om smykkeopbevaring. De skulle skrive under på disse aftaler af hensyn til forsikringsforhold. Charlotte Bouchoms var ansvarlig for forsikringsforholdene. Det var

vigtigt, at der stod de korrekte beløb på aftalerne. Afhørte så ikke altid smykkeopbevaringsaftalerne, før Charlotte Bouchoms underskrev. Hun kan ikke sige, om hun har set netop de i denne sag fremlagte smykkeopbevaringsaftaler.

Rent juridisk var Charlotte Bouchoms ikke berettiget til at indgå aftaler. Charlotte Bouchoms var jo bare ansat. Afhørte har sagt det til hende, og hun ved det også godt. De har ikke fortalt Ole Lynggaard A/S, hvilken stillingsbetegnelse Charlotte Bouchoms havde. Alting er foregået på en naturlig og flydende måde, og det er altid gået godt.

Alle hos G. Piron SRL havde adgang til mailadressen piron@joailleries-piron.be, som blev brugt i dialogen med samarbejdspartnere, f.eks. når de skulle bestille varer, og til i øvrigt at modtage og sende mails til og fra virksomheden.

Hun husker ikke, at forhandleraftalen blev sendt til hendes mail og til virksomhedens mail. Siden 2009 havde de jo arbejdet fint sammen uden aftalen. Hun kan ikke huske, at hun skulle have modtaget forhandleraftalen den 18. januar 2021 og den 12. oktober 2021.

Hun fik den belgiske advokats udkast til brev af 14. juli 2023, før det blev sendt til Ole Lynggaard A/S. Hendes advokat kendte til forhandleraftalen, fordi de undersøgte bagud, hvad der var sket, da tvisten opstod. Hun sendte alt, hun havde, til advokaten. Hun så på dette tidspunkt, at forhandleraftalen var underskrevet af Charlotte Bouchoms. Hun godkendte brevet fra advokaten, som det fremstår her. Da hun så det, tog hun en snak med Charlotte Bouchoms. Afhørte sagde til hende, at hun ikke skulle have skrevet under på forhandleraftalen.

Det er tanken, at Charlotte Bouchoms skal overtage G. Piron SRL sammen med sin bror. Charlotte Bouchoms er fortsat ansat. Charlotte Bouchoms afholder ikke ansættelsessamtaler alene. Det var afhørte, der opsagde Thibaut Bricteux. Charlotte Bouchoms var ikke involveret.

Hun bestred forhandleraftalens gyldighed allerede i brev af 14. juli 2023. Afhørte kan ikke selv læse brevet, som er affattet på engelsk.

Thibaut Bricteux har forklaret, at han er ejer af en smykkeforretning i Bruxelles. Han arbejdede i perioden 1998 – 2022 hos G. Piron SRL i Liége. Til at starte med var han almindeligt ansat. I 2018 blev han driftsansvarlig. Hans vigtigste rolle var salg, indkøb og betaling af leverandørerne. Han har i dag et samarbejde med Ole Lynggaard A/S.

Véronique Piron var leder af G. Piron SRL.

Charlotte Bouchoms blev vistnok ansat i 2018. Charlotte Bouchoms stod især for salg, markedsføring, bestilling af varer og leverandører. Charlotte Bouchoms kunne efter hans opfattelse træffe vigtige beslutninger. Hun kunne indgå en samarbejdsaftale med en ny leverandør og aftaler om et nyt brand. Charlotte Bouchoms indgik blandt andet et nyt samarbejde med Marco Valente og Plateaux. Hun forestod også events. I 2021 stod hun for markedsføringen. Hun rejste en del for at møde repræsentanter for nye mærker. I 2021 kunne hun indgå samarbejdsaftaler – han ved ikke, om hun officielt kunne det, men det var en del af hendes beføjelser, og hun kunne blive sat til at gøre det. Hun er jo trods alt datter af fru Piron. Det var ikke noget, han gav Charlotte Bouchoms lov til.

Charlotte Bouchoms' titel som salgsassistent var efter hans opfattelse ikke svarende til indholdet af hendes arbejde. Han så hende som vicedirektør og som fru Pirons arving.

Han kunne selv underskrive dokumenter. Hvis nogen bad ham om at underskrive, gjorde han det. Forhandleraftalen blev modtaget på en mail, og den blev printet og underskrevet. Véronique Piron bad Charlotte Bouchoms om at underskrive forhandleraftalen. Han husker ikke den præcise dato, men han husker det, fordi han forventede, at det var ham eller Véronique Piron, der skulle underskrive. Han tog dokumentet og gav det til Véronique Piron for, at hun skulle underskrive, men Véronique Piron bad Charlotte Bouchoms om at underskrive. Dette foregik ovenpå forretningen, hvor der er et lokale med et stort bord. Han husker ikke, om dokumentet blev modtaget hos G. Piron SRL mere end én gang.

Han læste ikke på daværende tidspunkt forhandleraftalen. Han skrev ikke selv under, fordi han ikke blev bedt om det. Han printede forhandleraftalen ud, så han selv kunne underskrive. Han lagde dokumentet på bordet og foreslog, at han eller Véronique Piron underskrev, men Véronique Piron bad specifikt Charlotte Bouchoms om at underskrive.

De talte ikke om det, efter at forhandleraftalen var underskrevet. De har haft et samarbejde med Ole Lynggaard A/S i mange år, og dette foregik blot i forlængelse af dette samarbejde.

Han ved ikke, om Charlotte Bouchoms har underskrevet andre aftaler af lignende art. Hun har underskrevet aftaler om f.eks. bestilling af varer hos leverandører.

De havde alle sammen korrespondancen med Ole Lynggaard A/S. Der var ikke en bestemt, der tog sig af det. Han tog sig af betalinger, ligesom han bekræftede bestilling af varer. Hvis en kunde bestilte et bestemt smykke, kunne det være ham, der havde en dialog herom med Ole Lynggaard A/S. Havde Charlotte Bou-

choms tilsvarende en kunde, som bestilte et bestemt smykke, havde hun selv dialogen med Ole Lynggaard A/S.

De var 4-5 medarbejdere hos G. Piron SRL. Det var hovedsageligt ham selv, Charlotte Bouchoms og Véronique Piron, som havde dialogen med Ole Lynggaard A/S, men der var også andre medarbejdere, som i begrænset omfang har været i dialog med Ole Lynggaard A/S. Han var i kontakt med Susan fra Ole Lynggaard A/S og med Aurelie Bricteux.

Efter Valentines dag i februar 2023 kom han - som han plejede - på arbejde om morgenen. Véronique Piron kom lidt senere og sagde, at de skulle have en snak. Under denne samtale sagde hun, at deres samarbejde skulle ophøre. Hun sagde, at Charlotte Bouchoms ikke kunne holde ud at arbejde sammen med ham længere. Han tog sine ting og gik hjem. Charlotte Bouchoms var ikke til stede.

Aurelie Bricteux har forklaret, at hun er repræsentant for Ole Lynggaard A/S i Benelux. Hun har arbejdet for Ole Lynggaard A/S i 11 år.

I Belgien var der omkring 6 forhandlere af Ole Lynggaard smykker, da hun blev ansat. I dag er der 11 forhandlere. G. Piron SRL var allerede forhandler, da hun blev ansat.

I relation til G. Piron SRL stod hun for reparationer, bestillinger, rejser med kunder for G. Piron SRL til København, events i og udenfor butikken, aftaler, reklame, markedsføring m.v. Hun havde kontakt med Véronique Piron, forskellige medarbejdere i butikken, hendes bror Thibaut Bricteux, Véronique Pirons datter Charlotte Bouchoms og andre medarbejdere. Afhørte har kendt Charlotte Bouchoms i ca. 30 år. Afhørtes far er børnelæge og har tilset Charlotte Bouchoms. Desuden har hendes bror arbejdet hos G. Piron SRL i 25 år. Afhørte var meget tæt på Charlotte Bouchoms.

Véronique Piron er leder af G. Piron SRL. Det er hende, der overvåger og styrer alt.

Thibaut Bricteux startede som sælger, men han blev sidenhen driftsansvarlig.

Charlotte Bouchoms stod for driften og tog sig af alt. Hun besvarede mails, var tilknyttet events, stod for smykkemærkerne, sendte bestillinger til København og havde kontakt til afhørte. Charlotte Bouchoms havde en finger på alt. Charlotte Bouchoms har været i København med Thibaut Bricteux, og hun har været til stede ved events. Charlotte Bouchoms var ansvarlig for lager og reparationer og stod for alt, hvad der havde med smykkeafdelingen at gøre. Afhørte fik ikke at vide, hvad Charlotte Bouchoms' jobtitel var. Det er afhørtes opfattelse, at Charlotte Bouchoms aflastede sin mor, var ansvarlig for smykkemærkerne og var sin

mors højre hånd. Afhørte har ikke fået at vide, at noget var så vigtigt, at Charlotte Bouchoms ikke kunne tage stilling til det.

Hun husker, at forhandleraftalen blev sendt ud, fordi Ole Lynggaard A/S havde udarbejdet nye forhandleraftaler, og disse blev sendt til underskrift i de butikker, hun havde ansvaret for i sit geografiske område. Der var ikke nogen, der nægtede at skrive under på forhandleraftalen.

Afhørte sendte på mail den 18. januar 2021 forhandleraftalen til Véronique Piron. Den 12. oktober 2021 sendte hun igen på mail forhandleraftalen til Véronique Piron. Aftalen blev ikke underskrevet med det samme. Hun måtte rykke for at få den underskrevet. Véronique Piron sendte forhandleraftalen til Charlotte Bouchoms til underskrift på vegne af G. Piron SRL. Charlotte Bouchoms returnerede herefter aftalen til afhørte. Hun ved det, fordi Thibaut Bricteux fortalte hende, at det var sket sådan. I butikken er der et kontor med et stort bord, hvor Véronique Piron, Charlotte Bouchoms og Thibaut Bricteux sad, og hvor printeren stod i midten. Idet Charlotte Bouchoms har underskrevet forhandleraftalen, er hun sikker på, at Véronique Piron var helt bevidst om, at det var det, der skete. Der var kun 3-4 til stede i butikken på dette tidspunkt. Hun undrede sig ikke over, at Charlotte Bouchoms underskrev aftalen. Afhørte undersøgte ikke, om Charlotte Bouchoms havde titel af direktør. Afhørte hørte ikke efterfølgende mere til forhandleraftalen, hvilket ikke undrede hende, fordi den jo var underskrevet og godkendt af Véronique Piron.

G. Piron SRL er ikke blevet lovet, at der ikke måtte være andre forhandlere af Ole Lynggaards smykker i nærheden. G. Piron SRL var den eneste forhandler af Ole Lynggaards smykker i Liége. Det var ikke på tale, at der skulle indgås en forhandleraftale med andre i Liége.

Afhørte bor i Liége og kom derfor jævnligt på besøg i butikken hos G. Piron SRL, hvor afhørte tjekkede, om de havde brug for varer, hjælp til opstilling i vinduet m.v.

Afhørte mener ikke, at hun selv har underskrevet aftaler på vegne af Ole Lynggaard A/S.

Charlotte Bouchoms har under henvisning til hendes ansættelseskontrakt forklaret, at hendes arbejdsopgaver var at tage imod kunder og betjene dem i butikken, tage imod reparationer, udføre kundeservice, have kontakt til leverandører og værksteder, bestille varer, fakturere m.v.

Hun kunne ikke indgå aftaler med nye samarbejdspartnere. Hun kunne heller ikke indgå aftaler om ændring af vilkår i eksisterende aftaler. Hun arbejdede sammen med sin mor. Når hendes mor er til stede, ved hendes mor, hvad der

foregår. Før arbejdede hun i et markedsføringsbureau, som foretog markedsføringsanalyser m.v. Hun har en bachelor i international eksport og en master i markedsføring.

Hun havde hovedsageligt kontakt til Susan hos Ole Lynggaard A/S vedrørende bestillinger og reparationer. Hvad angår alt andet havde hun kontakt til Aurelie Bricteux.

Hun underskriver smykkeopbevaringsaftaler, som er et bevis på, at smykket er hos G. Piron SRL, og at G. Piron SRL opbevarer smykket i en periode. Det sker i forbindelse med, at der arrangeres et event, eller når en kunde skal præsenteres for et smykke. Det var inden for hendes arbejdsområde at underskrive smykkeopbevaringsaftaler.

Hun kan godt huske, at hun underskrev forhandleraftalen. Dokumentet blev printet ud i butikken. Aurelie Bricteux og Thibaut Bricteux var til stede. Aurelie bad hende om at underskrive forhandleraftalen, som afhørte scannede og sendte til Aurelie Bricteux. Véronique Piron var på ferie og var ikke til stede. Afhørte drøftede ikke forhandleraftalen med nogen fra Ole Lynggaard A/S, og hun gjorde sig ikke tanker om betydningen af at underskrive aftalen. Hun underskrev aftalen, fordi Aurelie Bricteux – som hun havde et tillidsforhold til - bad hende om det. Der skete herefter ingen ændringer i samarbejdet med Ole Lynggaard A/S. De kommunikerede ikke på engelsk. Hun taler ikke særlig godt engelsk.

Hun vil beskrive sin rolle som salgsassistent. En salgsassistents arbejde er ikke at skrive under på kontrakter. Hun underskrev forhandleraftalen, fordi Aurelie Bricteux bad hende om det, og hun underskrev smykkeopbevaringsaftalerne, fordi det hører under hendes arbejdsområde. Hun har ikke drøftet smykkeopbevaringsaftalerne med hverken Véronique Piron eller Thibaut Bricteux, inden hun underskrev dem. De har nok begge været bekendt med, at hun underskrev smykkeopbevaringsaftalerne.

Hun så første gang forhandleraftalen i forbindelse med, at hun skrev under. Det var hende, der printede den ud. Det er ikke korrekt som forklaret af Thibaut Bricteux, at det var Véronique Piron, som bad afhørte om at underskrive aftalen. Hun mener ikke, at Véronique Piron har set forhandleraftalen. Hun fortalte ikke sin mor, at hun havde skrevet under på forhandleraftalen, for det var hendes opfattelse, at dette ikke var vigtigt. Hun havde ikke noget indtryk af, hvad hun skrev under på.

Hun mener, at hun har set brevet fra G. Piron SRL's advokat af 14. juli 2023, før det blev sendt. Hun husker ikke, at hun gennemgik det, inden det blev sendt, men det er muligt. Hun ved, at hendes mor sendte forhandleraftalen til den belgiske advokat. De kiggede i mailkorrespondancen og fandt dokumentet. Hun hu-

sker ikke, at hendes mor har sagt til hende, at hun har skrevet under på noget, som hun ikke burde have skrevet under på.

Hun fortalte ikke Ole Lynggaard A/S, hvad hendes jobtitel var. Hun ved ikke, hvorfor hun skulle have gjort det.

Hun udfører sit arbejde, så godt hun kan og sørger for, at kunderne får den bedste service. Hun træffer ikke beslutninger alene. Hun har aldrig fået at vide, at hun har gjort noget, som rækker ud over det, hun er ansat til. Ud over denne forhandleraftale, som hun ikke burde have skrevet under på, mener hun ikke, at hun har fået at vide, at hun har gjort noget, som hun ikke burde. Det var først, da denne sag opstod, at hun fik at vide, at hun ikke burde have skrevet under.

Da afhørte fik et barn, skulle de finde en ny medarbejder. Det var Thibaut Bricteux og afhørte, der sammen ansatte en person, som var der i et års tid.

Parternes synspunkter
Ole Lynggaard A/S har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med påstandsdokumentet:

> 2. Anbringender
>
> 2.1 Indledende bemærkninger
>
> Ole Lynggaard gør overordnet gældende, at Ole Lynggaard og Piron har vedtaget en forhandleraftale (f.eks. E137 ff.), som anviser dansk værneting og dansk lovvalg, jf. aftalens pkt. 27 (f.eks. E140).
>
> Domsforordningens artikel 25 (MS6) bestemmer, at de danske domstole er blevet tillagt enekompetence, når to parter har indgået en værnetingsaftale. I overensstemmelse med forordningens artikel 31, stk. 2, har de belgiske domstole derfor også udsat den sag, Piron havde anlagt i Belgien forud for Ole Lynggaards indlevering af stævning i denne sag, jf. bilag 11 (E199 ff.) og bilag 23 (E205 ff.). Disse forhold uddybes nærmere nedenfor i afsnit 2.2.
>
> Piron har gjort gældende, at værnetings- (og lovvalgs)aftalen ikke skulle være gyldigt indgået, fordi aftalen fra Pirons side angiveligt skulle være underskrevet af en person uden tegningsret eller fuldmagt. Denne indsigelse skal i første række behandles med udgangspunkt i Domsforordningens artikel 25 (MS6) og dernæst med udgangspunkt i nationale danske regler, herunder danske lovvalgsregler, jf. betragtning 20 til Domsforordningen (MS5). Disse lovvalgsregler anviser anvendelse af materiel dansk ret, allerede fordi lovvalgsaftalen anviser dansk ret, jf. Romkonventionens artikel 8, stk. 1 (MS11), eller princippet heri. Det er således Domsforordningens artikel 25 samt dansk ret, herunder danske lovvalgsregler, som skal anvendes, når denne gyldighedsindsigelse skal prøves. Dette uddybes nærmere nedenfor under afsnit 2.2.1 og 2.3.

Parternes aftaleforhold er dernæst efter Romkonventionens artikel 3, stk. 1 (MS9), underkastet den (danske) lov, parterne som nævnt har vedtaget. Dette behandles nærmere nedenfor i afsnit 2.3.

Efter dansk ret er Piron utvivlsomt bundet. Aftalen blev underskrevet af det, der overfor Ole Lynggaard fremstod som Pirons daglige leder, og efter udtrykkelig instruks fra den ene af to direktører, Véronique Piron, og med samtykke fra den anden person, der på daværende tidspunkt var registreret som direktør, Thibaut Bricteux. I en henvendelse, som blev sendt mere end halvandet år efter underskrivelsen, henviste Piron desuden udtrykkeligt selv til den pågældende kontrakt. Aftalen er derfor indgået, idet der både har været en fuldmagt med og uden særlig tilværelse, og herunder en adfærds- eller tolerancefuldmagt, og idet kontrakten under alle omstændigheder efterfølgende er blevet bindende ratihaberet. Subsidiært gøres det gældende, at enhver indsigelse imod kontraktens gyldighed er fortabt på grund af for sen reklamation eller passivitet. Den relevante retsstilling om aftalebinding efter dansk ret behandles nærmere nedenfor i afsnit 2.4.

Skulle retten mod forventning finde, at værnetings- og lovvalgsaftalens gyldighed skal vurderes efter belgisk ret, er retsstillingen mere eller mindre identisk, jf. legal opinion fra Christoph Hanssen, der er fremlagt som bilag 14 (E256 ff.). Retsstillingen i henhold til belgisk ret ses endog, om muligt, i endnu videre udstrækning at anerkende, at parter som Piron vil være bundet på grundlag af de i sagen værende omstændigheder. Dette behandles nedenfor i afsnit 2.5.

2.2 Dansk værneting

Da begge parter er domicileret i EU, gælder reglerne i Domsforordningen. EU-Domstolen har med C-9/12 (Corman-Collins) (MS12 ff.) gjort det klart, at interne belgiske værnetingsregler, herunder den af Piron påberåbte regel, må vige for reglerne i Domsforordningen.

Det følger af Domsforordningens artikel 25, at en dansk domstol er enekompetent, hvis parterne har indgået aftale om dansk værneting. Parterne har netop indgået en sådan aftale om, at der er værneting ved Ole Lynggaards danske domicil, jf. forhandleraftalens (bilag 1) pkt. 27 (f.eks. E140). Der findes ingen regler, som forbyder indgåelse af værnetingsaftaler mellem erhvervsdrivende parter som Piron og Ole Lynggaard, jf. herved også den netop omtalte EU-Domstolsafgørelse C-9/12 (Corman-Collins) (MS12 ff.).

2.2.1 Værnetingsaftalens gyldighed skal afgøres efter dansk ret, herunder dansk materiel ret

Ole Lynggaard fastholder sit principale synspunkt om, at spørgsmålet om gyldig vedtagelse af lov- og værnetingsklausulerne skal afgøres efter dansk ret.

I første række skal en værnetingsaftale opfylde kravene i Domsforordningens artikel 25 (MS6). En værnetingsaftale er således et selvstændigt EU-retligt begreb, jf. f.eks. præmis 14 i C-214/89 (Duffryn) (MS32 ff.). Ef-

tersom betingelserne i artikel 25 (MS6) er opfyldt, har parterne allerede på dette grundlag indgået bindende aftale om værneting.

Pirons ugyldighedsindsigelse skal dernæst afgøres efter reglerne i det land, som værnetingsaftalen peger på. Dette følger af følgende uddrag fra ordlyden i Domsforordningens artikel 25, stk. 1 (MS5): (...) *medmindre aftalen er materielt ugyldig efter loven i den pågældende medlemsstat* (…). Det er også helt udtrykkeligt udtalt i betragtning 20 til Domsforordningen (med vores fremhævelse) (MS5):

> "*Opstår der spørgsmål om, hvorvidt en værnetingsaftale til fordel for en ret eller retterne i en medlemsstat er materielt ugyldig, bør spørgsmålet afgøres i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor den ret eller de retter, der er valgt i aftalen, er beliggende, herunder den pågældende medlemsstats lovvalgsregler*"

Piron ses i svarskriftet alene at have gjort gældende, at det er værnetings- og lovvalgsaftalen i forhandleraftalen, dvs. pkt. 27 (f.eks. E140), som ikke skulle være gyldigt vedtaget. Piron gjorde således først i duplikken gældende, at det skulle være hele forhandleraftalen, der skulle være ugyldig.

Denne gyldighedsproblematik skal herefter alene bedømmes efter dansk ret, jf. den juridiske litteratur i skikkelse af Peter Arnt Nielsen i International privat- og procesret, 1. udg., 1997, side 116, jf. følgende uddrag (MS74): "*Er det derimod kun værnetingsaftalens gyldighed, der bestrides, vil domstolene formentlig kun anvende dansk ret, herunder aftalelovens regler og det i retspraksis udviklede krav om tydelighed*". Den samme opfattelse har Torben Svenné Schmidt givet udtryk for i International Formueret, 1. udg., 2000, side 131, jf. følgende uddrag (MS72): (…) *er det kun værnetingsklausulens gyldighed, der bestrides, vil en dansk domstol formentlig anvende dansk ret, d.v.s. reglerne i AFTL kap. 2.*

Det anførte sted har Peter Arnt Nielsen også præciseret, at det flugter med formålet om at undgå "forum shopping", hvis værnetingsaftalens gyldighed vurderes efter de materielle regler i den anviste værnetingsstat. Torben Svenné Schmidt har også tilsluttet sig dette.

Uanset om retten kan tilslutte sig, at det kun er værnetings- og lovvalgsaftalen, der er søgt anfægtet, er parterne under alle omstændigheder enige om, at tvisterne i sagen, og herunder tvisten om påberåbt ugyldighed, udspringer af et kontraktsforhold. Lovvalgsklausulen skal således alternativt vurderes efter Romkonventionen, eller - i denne kontekst - i det mindste Romkonventionen analogt, jf. også afsnit 2.3 nedenfor.

Dette er også opfattelsen hos f.eks. Peter Arnt Nielsen i International privat- og procesret, 1. udgave, 1997, side 116, jf. følgende uddrag (MS74):

> "*For det første kan det gøres gældende, at en aftale, hvori en værnetingsklausul forefindes, er ugyldig. Dernæst kan problemet opstå, hvor kun værnetingsaftalens, men ikke selve aftalens gyldighed bestrides. Det førstnævnte tilfælde løses efter kontraktstatuttet, dvs. Romkonventionens lovvalgsregler, der anvendes analogt, da konventionen ikke finder anvendelse på værnetingsaftaler, jfr. art. 1, stk. 2, litra d. Gøres det således gæl-*

dende, at hele aftalen, herunder værnetingsaftalen, er ugyldig, afgøres gyldigheden efter den stats ret, som udpeges i henhold til Romkonventionens art. 8."

Den samme opfattelse har Torben Svenné Schmidt udtrykt i International Formueret, 1. udg., 2000, side 131 (MS72):

"*(…) når værnetingsaftalen, hvad der er det sædvanlige, indgår som en klausul i selve hovedaftalen, må dennes materielle gyldighed og dermed værnetingsklausulens gyldighed, bortset fra habilitetsspørgsmålet, afgøres efter reglerne i KKF* [Romkonventionen, red.] *art. 8*."

De anvendelige danske lovvalgsregler, og herunder navnlig Romkonventionens artikel 3 og 8, eller artikel 3 og 8 analogt (MS9 og MS11), peger dernæst også på dansk ret, jf. nedenfor i afsnit 2.3.

Det i duplikken indeholdte citat fra Den Civile Retspleje, som inkluderer et forbeholdent synspunkt om *tegningsret*, ses ikke underbygget af egentlige retskilder. Opfattelsen står også alene i den juridiske litteratur. I litteraturuddraget fra Den Civile Retspleje er der desuden alene henvist til forfatterens opfattelse relateret til *tegningsret*. I denne sag behandles dog også spørgsmål om fuldmagt og om ratihabition, for sen reklamation og passivitet mv., og ikke (kun) spørgsmål om, hvem der har tegningsret i henhold til Pirons vedtægter.

Peter Arnt Nielsen har i International Privat- og Procesret, 1. udg., 1997, side 575 (MS77) (jf. side 569; MS75) i øvrigt også anført, at indsigelser relateret til fuldmagt skal afgøres med udgangspunkt i den lov, som skulle anvendes, hvis lovvalgsaftalen var gyldig, dvs. dansk ret. Både Peter Arnt Nielsen og Torben Svenné Schmidt ses kun at have gjort undtagelse fra dette udgangspunkt, hvor der er tale om habilitetsindsigelser, dvs. - i en dansk kontekst - indsigelser relateret til værgemålslovens regler om myndighed.

2.2.2 Anvendelse af belgisk ret fører til samme resultat

Under alle omstændigheder gøres det subsidiært gældende, at de materielle belgiske regler ligeledes bekræfter forhandleraftalens – og dermed tillige både værnetings- og lovvalgsaftalens - gyldighed.

Der henvises til redegørelsen indeholdt i bilag 14 (E256 ff.), jf. i øvrigt nærmere nedenfor i afsnit 2.5.2. Retsstillingen er reelt den samme som i Danmark.

Alle anbringender fra Ole Lynggaard har således også betydning efter belgisk ret.

2.3 Der er aftalt dansk lovvalg

2.3.1 Indledende bemærkninger

Efter Romkonventionens artikel 3, stk. 1 (MS9), er en aftale *underkastet den lov, som parterne har vedtaget*.

Ifølge forhandleraftalens (bilag 1) pkt. 27 (f.eks. E140) har parterne vedtaget dansk ret, og parternes aftale er derfor "underkastet" dansk lov/ret. Der er ikke tale om en aftale, som *udelukkende* har tilknytning til Belgien, smh. Romkonventionens artikel 3, stk. 3 (MS9), allerede fordi Ole Lynggaard har sit centrum for livsinteresser i Danmark, hvor Ole Lynggaard ligeledes har sit domicil.

2.3.2 Lovvalgsaftalens gyldighed skal også vurderes med udgangspunkt i dansk ret

Romkonventionens artikel 3, stk. 4 (MS9), sammenholdt med konventionens artikel 8, stk. 1 (MS11), bestemmer, at også lovvalgsklausulers gyldighed skal afgøres efter de materielle regler i det land, som lovvalgsaftalen henviser til.

Artikel 3, stk. 4, har følgende ordlyd (MS9): "*Spørgsmål om eksistens og gyldighed af parternes samtykke til, at en bestemt lov skal anvendes, afgøres efter bestemmelserne i artikel 8, 9 og 11*", medens artikel 8, stk. 1 (MS11), indeholder følgende formulering: "*Spørgsmål om eksistens og gyldighed af en aftale eller af en bestemmelse i en aftale afgøres efter den lov, som i henhold til denne konvention skulle anvendes, hvis aftalen eller bestemmelsen var gyldig*".

For at undgå tvivl præciseres det desuden, at konventionens artikel 9 (MS11) og 11 er irrelevante for denne sags afgørelse. Artikel 9 (MS11) behandler formkrav, f.eks. skriftlighedskrav, krav om vitterlighedsvidner eller lignende. Artikel 11 behandler aftaler, der er indgået af personer uden retlig handleevne, i en dansk kontekst typisk på grund af umyndighed efter værgemålslovens regler. Det ses som ubestridt, at disse spørgsmål ikke er aktuelle under denne sag.

Det følger således af både Domsforordningens og Romkonventionens regler, at det er dansk ret, som er udslagsgivende for, om værnetings- og lovvalgsklausulerne er gyldige, og herunder for, om Ole Lynggaards kontaktperson ved Piron, Charlotte Bouchoms, havde fuldmagt til at underskrive og/eller bekræfte aftalen på vegne af det selskab, som hendes mor ejer, og om Piron under alle omstændigheder efterfølgende har ratihaberet aftalen eller fortabt en eventuel ret til at gøre gyldighedsindsigelser gældende.

Det gøres subsidiært gældende, at Romkonventionens almindelige regler i øvrigt også ville indebære dansk lovvalg.

2.3.3 Belgisk ret fører under alle omstændigheder til samme resultat

Under alle omstændigheder gøres det også subsidiært gældende, at de materielle belgiske regler ligeledes bekræfter forhandleraftalens - og dermed tillige lovvalgsaftalens - gyldighed. Der henvises yderligere til afsnit 2.5. Retsstillingen er reelt den samme som i Danmark. Alle anbringender fra Ole Lynggaard har således også betydning efter belgisk ret.

2.4 Danske regler om aftalebinding

Det gøres gældende, at Charlotte Bouchoms med bindende virkning for Piron underskrev og bekræftede parternes forhandleraftale, og at dette også indbefatter den danske værnetings- og lovvalgsklausul i pkt. 27 (f.eks. E140).

Det er i sagens natur helt uden betydning, om Véronique Piron eller andre i Piron gjorde sig bekendt med kontraktens fuldstændige indhold, endsige de juridiske konsekvenser heraf. Erhvervsdrivende bindes af indgåede aftaler, uanset om alle vilkår nærlæses. Dette gælder i enhver henseende. I øvrigt er kontrakten også tidligere blevet sendt til ejer og direktør i Piron, Véronique Piron, jf. bilag 18 (E116 ff.) og hun har således uomtvisteligt også selv haft lejlighed til at gennemgå indholdet.

2.4.1 Fuldmagt uden særlig tilværelse, jf. aftalelovens § 18 (forudsætningsvis)

Véronique Piron, der ejer Piron, og som var direktør på underskrivelsestidspunktet, bad specifikt Charlotte Bouchoms om at underskrive aftalen. Thibaut Bricteux, der også var direktør (og tegningsberettiget), havde også givet sit samtykket til, at kontrakten blev håndteret af Charlotte Bouchoms.

Piron havde derfor tildelt Charlotte Bouchoms en fuldmagt til at underskrive aftalen, jf. herved bl.a. aftalelovens § 18 (forudsætningsvis) (MS81). Allerede af den grund er Piron bundet af Charlotte Bouchoms' underskrift og bekræftelse.

2.4.2 Regler om fuldmagt med særlig tilværelse

Forhandleraftalen blev til i forbindelse med en helt sædvanlig kontakt mellem parterne. Aftalen blev derfor også underskrevet af personer, der havde fuldmagt til at underskrive aftalen.

2.4.2.1 Stillingsfuldmagt, jf. aftalelovens § 10, stk. 2

Det gøres herunder principalt gældende, at Charlotte Bouchoms på underskriftstidspunktet i det mindste havde en (stillings)fuldmagt med særlig tilværelse, jf. aftalelovens § 10, stk. 2 (MS80), og at Ole Lynggaard ikke var bekendt med eventuelle divergerende interne forskrifter, og/eller at der forelå fuldmagt uden særlig tilværelse, jf. aftalelovens § 18 (MS81) forudsætningsvis. Piron må under alle omstændigheder have været bekendt med aftalen.

Charlotte Bouchoms, der underskrev aftalen fremlagt som bilag 1, havde længe fungeret som Ole Lynggaards kontaktperson ved Piron. På Pirons vegne havde hun også flere gange tidligere skrevet under på aftaler. Hun har i de fleste tilfælde også sendt mails ved brug af mailadressen piron@joailleries-piron.be, jf. bilag 15-22 (E92-E136 og E141-154).

Det er derfor ikke korrekt, når det i duplikken er anført, at Charlotte Bouchoms blot har "*håndteret ordrer af varer fra sagsøger til salg i sagsøgtes forretning*". Charlotte Bouchoms' faktiske funktion, der rækker meget længere, er illustreret med adskillige skriftlige eksempler, jf. bilag 15-22 (E92-

136 og E141-154). Dette vil desuden blive underbygget yderligere med vidneforklaringer fra Thibaut Bricteux, der tidligere var ansat som (tegningsberettiget) direktør og daglig leder ved Piron, og Aurelie Bricteux, der er ansat ved Ole Lynggaard. Thibaut Bricteux vil bl.a. forklare, at Charlotte Bouchoms rådgav sin mor, Veronique Piron, og at det er/var tanken, at Charlotte Bouchoms skulle efterfølge sin mor.

I øvrigt har Charlotte Bouchoms' formelle stillingsbetegnelse, således som den er kommet til udtryk i den som bilag B (E88 ff.) fremlagte ansættelseskontrakt, aldrig været forelagt Ole Lynggaard. Afgørende for udstrækningen af en fuldmagt med særlig tilværelse, som Charlotte Bouchoms bl.a. har haft, er, hvordan Ole Lynggaard med rimelighed kan have opfattet Charlotte Bouchoms position i Piron.

2.4.2.2 Adfærdsfuldmagt (tolerancefuldmagt)

Under alle omstændigheder kunne Ole Lynggaard med rette forvente, at Charlotte Bouchoms kunne underskrive på Pirons vegne. Dette er også understøttet af både det forudgående og det efterfølgende hændelsesforløb. Kontrakten er derfor (også) bindende med udgangspunkt i de ulovbestemte regler om adfærdsfuldmagt (tolerancefuldmagt). Den foreliggende situation flugter således i enhver henseende med den definition, som Lennart Lynge Andersen introducerede i ET 2009.379 ff. (MS198):

> "*Adfærdsfuldmagten er den civilretlige sanktion i tilfælde, hvor en hovedmand har haft anledning/mulighed for at præcisere retsforholdet til tredjemand, men intet har foretaget sig*."

Piron har således løbende "tolereret", at Charlotte Bouchoms underskrev vigtige aftaler og håndterede vigtige anliggender på Pirons vegne, jf. bl.a. bilag 15-22 (E92-E136 og E141-154). Piron har herunder også "tolereret", at Charlotte Bouchoms skrev fra mailadressen piron@joailleries-piron.be. Ole Lynggaard har derfor fået det indtryk, at Charlotte Bouchoms var legitimeret til at handle på Pirons vegne i forhold til aftalens underskrivelse.

I perioden 17. november 2020 – 1. september 2023 har Piron heller ikke gjort indsigelse imod forhandleraftalens (bilag 1) gyldighed. Piron har således også selv anerkendt, at forhandleraftalen er vedtaget. Piron har endvidere selv gjort gældende, at aftalen er gældende, jf. også nærmere nedenfor under afsnit 2.4.3.

Ole Lynggaards synspunkt om parternes bindende vedtagelse af forhandleraftalen (bilag 1, E137 ff.) understøttes således yderligere af, at Pirons advokat – som anført af den belgiske domstol, jf. bilag 11 og 23 (E199 ff.) – i den oprindelige påkravsskrivelse af 14. juli 2023 (bilag 13; E157 ff.) selv udtrykkeligt henviste til den som bilag 1 (E137 ff.) fremlagte forhandleraftale. Der henvises til følgende uddrag fra side 1 i bilag 13 (E157) med vores fremhævelser:

> "(…) *that you unilaterally and abruptly terminated the exclusive distribution agreement which was in place since 2009 between our Client and OLE*

LYNGGAARD (…) *including an agreement of 17 November 2020 (together the Concession Agreement* (…)

Vedtagelsen af den som bilag 1 (E137 ff.) fremlagte forhandleraftale blev første gang bestridt i et svarbrev af 1. september 2023 fra Pirons advokat til Ole Lynggaards advokat, som ikke er fremlagt i sagen. Brevet blev således også først sendt halvanden måned efter samme advokats bekræftelse af, at bilag 1 (E137 ff.) udgjorde en del af parternes aftalegrundlag, jf. bilag 13 (E157 ff.). Piron kan selvsagt ikke ensidigt ændre aftalegrundlaget ved pludselig at benægte en allerede bekræftet og indgået aftales gyldighed, og herunder heller ikke en eventuelt ratihaberet aftales gyldighed, jf. nærmere afsnit 2.4.3.

Da Ole Lynggaard har haft en berettiget forventning om, at Piron var bundet af Charlotte Bouchoms underskrivelse, har der også bestået en adfærdsfuldmagt (tolerancefuldmagt).

Dette er ligeledes bekræftet i den hidtidige retspraksis.

I U.1965.66 H (MS146 ff.) havde to ejere af en virksomhed givet en tømrermester, som var søn og barnebarn af de to ejere, samtykke til, at tømrermesteren anvendte det, der måtte forstås som virksomhedsnavnet. Ejerne fandtes herefter bundet af en indgået aftale om levering på kredit.

Charlotte Bouchoms har i denne sag tilsvarende fået samtykke til at binde Piron, og herunder også til at bruge mailadressen piron@joaillerie-spiron.be.

Med afgørelsen gengivet i U.2009.665 H (MS84 ff.) blev et selskab bl.a. anset for bundet af en virksomhedsoverdragelsesaftale til 2,5 mio. kr., idet selskabet havde tolereret, at en vicedirektør uden tegningsret tidligere havde indgået aftaler på selskabets vegne, og idet selskabet i øvrigt ikke straks efter kendskab til den indgåede aftale reagerede.

Derved er situationen helt identisk med situationen i denne sag, bortset fra, at Charlotte Bouchoms endog havde fået eksplicit fuldmagt i denne sag, jf. afsnit 2.4.1 ovenfor.

En sen reaktion blev også tillagt betydning i f.eks. U.2012.1515 V (MS158 ff.), hvor en virksomhed blev anset for at være bundet af en sponsoraftale indgået af indehaverens ekshustru, bl.a. fordi hun havde haft adgang til at anvende virksomhedens mailadresse.

2.4.2.3 Specifikke bemærkninger vedrørende de i duplikken påberåbte sager

De i duplikken påberåbte sager, U.2001.179/2 V og U.2008.2727 Ø, er på ingen måde retningsgivende med hensyn til det i denne kontekst omtvistede spørgsmål om fuldmagtens "ydre forhold" (den "særlige tilværelse").

Afgørelsen gengivet i U.2008.2727 Ø om underskrivelse af aftale om bl.a. værneting handlede om en værkfører, der udelukkende håndterede

praktisk betonede forhold, og som aldrig havde beskæftiget sig med administrative forhold. Dette stiller sig i udtrykkelig modsætning til Charlotte Bouchoms rolle, jf. ovenfor.

Direktøren i det pågældende selskab havde desuden intet hørt om aftalen, hvilket dokumenterbart også er modsat situationen i forhold til Véronique Piron i denne sag, jf. f.eks. bilag 13 (E157 ff.), bilag 18 (E116 ff.) og bilag 19 (E126 ff.)

U.2001.179/2 V om en tjener er helt uden betydning for denne sags afgørelse, da hverken stillingsbetegnelse eller sagens faktiske omstændigheder i øvrigt tilnærmelsesvis ligner forholdene i denne sag. Alene ud fra en stillingsbetegnelse som sælger blev et bilfirma på den anden side, f.eks., anset for bundet af en sælgers indgåelse af en kontrakt i U.1968.340 V.

I ingen af sagerne blev reglerne om adfærds- eller tolerancefuldmagt i øvrigt behandlet.

2.4.3 Ratihabition, reklamation og passivitet

Selv om reglerne om adfærdsfuldmagt (tolerancefuldmagt) er delvist sammenfaldende med reglerne om aftalebinding ved reklamation, ratihabition og passivitet, præciseres særskilte synspunkter herom yderligere i dette afsnit.

Da det ikke er bestridt, at Piron var bekendt med underskrivelsen af aftalen og således har ageret i overensstemmelse hermed efter dens underskrift, *da* Piron ved sin rådgiver endog selv udtrykkeligt henviste til aftalen som en del af parternes aftalegrundlag den 14. juli 2023 (bilag 13: E157 ff.), og *da* Piron først den 1. september 2023 pludselig benægtede kontraktens gyldighed, er der under alle omstændigheder sket ratihabition.

Det gøres subsidiært gældende, at enhver indsigelse er fortabt på grund af manglende reklamation og/eller passivitet.

Selv om det anførte synes selvindlysende, skal Ole Lynggaard også i denne kontekst henvise til enkelte afgørelser fra den foreliggende praksis ud over de afgørelser, som allerede er omtalt ovenfor i afsnit 2.4.2.2.

I U.2007.2227 H (MS123 ff.) havde en medarbejder i et selskabs bogholderi foretaget syv overførsler i strid med selskabets tegningsregler. Da selskabet dokumenterbart fik meddelelse om overførslerne, reagerede selskabets ledelse ikke. Selskabet ansås herefter for, i det mindste, efterfølgende (stiltiende) at have godkendt transaktionerne. På samme måde protesterede hverken Véronique Piron eller andre, idet hun tværtimod siden udtrykkeligt erklærede sig indforstået med, at kontrakten udgjorde en del af parternes aftalegrundlag.

Da en sekretær i U.1985.23/2 H (MS140) bestilte hotelværelser på vegne af sin arbejdsgiver i direktørens fravær, blev arbejdsgiveren anset for at være bundet af hotellets standardvilkår, som afveg fra branchens almindelige vilkår, fordi direktøren ikke straks efter hjemkomst havde med-

delt hotellet, at sekretæren manglede bemyndigelse til at indgå aftalen med de afvigende vilkår. På samme måde har hverken Véronique Piron eller andre, som nævnt, protesteret. Piron har tværtimod udtrykkeligt efterfølgende anerkendt kontrakten som en del af parternes aftale.

Endelig finder det anførte også støtte i f.eks. U 1965.823 SH (MS173 ff.), hvor en agent havde indgået bestillingsaftale med en kontorist hos et firma. Kontoristens principal var bundet af bestillingsaftalen, idet principalen havde forholdt sig passiv, da denne modtog både genpart og regning.

Det anførte flugter i øvrigt også med princippet i aftalelovens § 19 (MS82).

2.4.4 Tegningsret

I øvrigt må aftalen i enhver henseende anses for tiltrådt af både Véronique Piron og Thibaut Bricteux, som begge var tegningsberettigede, selv om tegningsretten ikke er afgørende for udfaldet.

2.4.5 Ole Lynggaard har ikke søgt at forringe Pirons retsstilling

Selv om det ikke er relevant for rettens afgørelse, bestrides det i øvrigt i enhver henseende, at Ole Lynggaard skulle have haft nogen hensigt om at forringe Pirons retsstilling. Aftalevilkårene søgtes alene formaliseret.

Da Piron ikke var tillagt eksklusivitet, ville Piron slet ikke have været omfattet af de påberåbte belgiske godtgørelses- og erstatningsregler.

Selv om Piron skulle have været omfattet af disse regler, er det helt udokumenteret, at et krav i tilfælde af aftaleophør i så fald ville kunne beløbe sig til blot tilnærmelsesvis det påberåbte. Piron ville have været berettiget til at få et mindre beløb end et beløb på 88.000 EUR, som ville være det absolut maksimale beløb efter belgisk ret.

Pirons beregning af det eksorbitant høje krav er sket med udgangspunkt i en angivelig bruttofortjeneste (176.520 EUR pr. år) uden at tage hensyn til omkostningerne forbundet med ophør. Der er desuden taget udgangspunkt i en periode på 36 måneder, og ingen belgiske afgørelser har tilnærmelsesvis udmålt beløb med udgangspunkt i en så lang periode.

Den påberåbte goodwillkompensation overstiger også i uhørt høj grad, hvad der almindeligvis kan udmåles.

2.5 Belgisk ret

Selv om spørgsmålet om værnetings- og lovvalgsbestemmelsernes gyldighed skal afgøres efter dansk ret, gøres det gældende, at belgisk ret fører til en helt identisk retsstilling. De belgiske regler er således stort set identiske med de danske, idet belgiske regler dog - om muligt - i endnu større grad anerkender bindende aftaleindgåelse på den måde, som er sket i denne sag.

Det anførte er både bekræftet af den belgiske domstols konkrete afgørelse (bilag 11 og 23; E199 ff.), som indebærer en vis materiel stillingtagen, og af en legal opinion om belgisk ret (bilag 14; E256 ff.).

2.5.1 Legal opinion (bilag 14, E256 ff.)

Den belgiske legal opinion (bilag 14, E256 ff.) dokumenterer altså, at de belgiske regler om fuldmagt og ratihabition mv. også indebærer, at forhandleraftalen, og herunder værnetings- og lovvalgsaftalen, er vedtaget mellem sagens parter. De belgiske regler om fuldmagt og ratihabition mv. er stort set identiske med de danske regler. Det er således i sagens natur ikke, således som det ellers synes påberåbt i svarskriftet, udelukkende tegningsberettigede personer, som kan binde et selskab, jf. i øvrigt også ovenfor om betydningen heraf.

Der henvises f.eks. til følgende uddrag (E258 ff.)

> *Apparent representation*
>
> *Even if a representative exceeds the scope of his/her/its powers, the represented person will nevertheless be bound by the legal act in case of an apparent representation ('schijnvertegenwoordiging' / 'représentation apparente'). Such apparent representation will have retroactive effect to the date on which the legal act was performed.*
>
> *(i). The legal principle of apparent representation has been confirmed numerous times by the Belgian Supreme Court and has recently been codified in Article 1.8, § 5 our New Civil Code . It reads as follows:*
>
> *"The person represented shall also be bound by the legal act performed by an unauthorised representative if the appearance of sufficient authority is imputable to him and the third party could reasonably assume this appearance to be real in the given circumstances. The appearance is imputable to the represented person if he freely contributed to creating or maintaining the appearance by his statements or his conduct, which need not be unlawful."*
>
> *Apparent representation means that a third party acts with a representative who appears to represent a person but is in fact not authorised by that person. The codified rule protects the third party acting in good faith. The (apparently) represented person will be bound by a legal act performed by such representative when (i) the third party could reasonably rely upon the appearance of authority of the latter in the circumstances at hand and (ii) the appearance is attributable to the represented person as his/her/its statements and/or behaviour freely contributed to creating or maintaining the appearance*
>
> *In a tri-party relationship, close relationships between the apparent representative and apparent represented constitute an element that makes the third party more likely to be in good faith, e.g. when they belong to the same family, a trusted and assigned employee, … . The good faith requirement must be assessed in each case in view of the specific circumstances. In this respect an element of consideration is that Charlotte Bouchoms is not only*

the dedicated sales employee of Piron for Ole but also the daughter of Veronique Piron, i.e. the legal and permanent representative of director Joaliers Piron BV.

(iv). The consequence of apparent representation is that the third party may rely on appearances and seek performance of the legal obligations. Thus, in the case of apparent representation, the legal act can be directly imputed to the apparent represented.

(…)

Ratification

Even if a representative exceeds the scope of his/her/its powers, the represented person will also be bound by the legal act in case of implicit or tacit ratification by the represented. Such ratification will also have retroactive effect to the date on which the legal act was performed.

Ratification is an unilateral, irrevocable, and form-free legal act by which the competent body regularises the lack of power of the representative by retroactively granting the missing consent. The principle is stated in Article 1.8. of the New Civil Code and in article 1998 Civil code:

§4. In the case of immediate representation, if the representative performs a legal act without being authorised to do so, the legal act shall not bind the represented person in relation to third parties, except if he ratifies it

1998 BW The principal is obliged to fulfil the commitments which the trustee has entered into in accordance with the power granted to him. He is not obliged to do anything beyond that, except insofar as he has expressly or tacitly ratified it.

Valid ratification presupposes triple proof, i.e. that the ratifying body has knowledge of the fact that the act was performed without the required power of representation, has the full will to ratify the legal act and is itself competent to perform or ratify the legal act.

The ratification of a legal act is not subject to any formal conditions and can be either express or implicit, tacit. Tacit ratification is derived from acts that indicate with certainty the intent to ratify an act that was done outside or without power of representation

(…)

It results from the above that, although Thibault Bricteux and/or Joailliers Piron were appointed directors and empowered to bind Piron at the time of execution of the T&C Agreement, Piron may also be bound by the T&C Agreement signed by its representative Charlotte Bouchoms. This will be the case when the factual circumstances confirm the apparent representation by Charlotte Bouchoms and/or the implicit tacid ratification of the legal act in the years following the signing. Both will have retroactive effect to the date of signing.

2.5.2 Den belgiske afgørelse (bilag 11 og 23; E199 ff.)

Retten i Liege i Belgien, Tribunal de l'entreprise de LIEGE, division LIEGE, har truffet afgørelse om at udsætte den af Piron først anlagte sag i Belgien på Sø- og Handelsrettens afgørelse. Afgørelsen er fremlagt på originalsproget som bilag 11 (E199 ff.) og (tidligere) og i en maskinoversat version som bilag 23 (E205 ff.). Ole Lynggaard vil fremadrettet tage udgangspunkt i den opdaterede maskinoversættelse.

Følgende fremgår bl.a. af den maskinoversatte version (E209):

> "*18. I den foreliggende sag indeholder den kontrakt, der blev indgået mellem parterne i 2020, en værnetingsklausul* (Forhandleraftalens pkt. 27, jf. bilag 1, red.)*, der giver de danske domstole kompetence til at afgøre enhver tvist i forbindelse med denne kontrakt*.
>
> *19. Denne klausul* (Forhandleraftalens pkt. 27, jf. bilag 1, red.) *synes ikke umiddelbart at være åbenlyst ugyldig. Den fremgår af en kontrakt, der er underskrevet af Charlotte BOUCHOMS, som er datter af fru PIRON og OLE LYNGGAARDs kontaktperson i virksomheden. Denne kontrakt er i øvrigt blevet udført uden forbehold af PIRON, siden den blev underskrevet.*
>
> *Endelig henviste PIRON efter opsigelsen i et brev fra sin advokat dateret 14. juli 2023 udtrykkeligt til denne aftale for at kræve territorial eksklusivitet til sin egen fordel*."

Med disse præmisser har den belgiske domstol reelt også materielt anerkendt værnetingsaftalens gyldighed. Der er givet en tilsvarende indirekte indikation med hensyn til lovvalgsaftalen.

Piron har ikke besvaret Ole Lynggaards opfordring til at redegøre for eventuelle (påberåbte) unøjagtigheder i oversættelsen. Retten kan derfor lægge oversættelsen i bilag 23 (E205 ff.) til grund.

G. Piron SRL har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med påstandsdokumentet:

ANBRINGENDER:

(1) Retten skal i denne sag tage stilling, om Ole Lynggaard efter 11 års samarbejde har opnået en gyldig accept fra Piron på en aftale, som væsentligt begunstiger Ole Lynggaard, og som Ole Lynggaard fik underskrevet af en butiksassistent hos Piron – uden forudgåede forhandling herom.

(2) Det bestrides, at Ole Lynggaard har opnået en gyldig accept på den i sagen omtvistede aftale.

(3) En vurdering baseret på både belgisk ret og dansk ret fører til samme resultat.

(4) Der redegøres nærmere herfor i det følgende:

1. TVISTEN SKAL AFGØRES PÅ BAGGRUND AF BELGISK RET

(5) Nærværende sag angår spørgsmålet om, hvorvidt det belgiske selskab G. Piron SRL har accepteret en aftale, som blev udarbejdet og fremsendt af Ole Lynggaard. G. Piron SRL er en belgisk juridisk person, hvis eksistens – herunder part- og retsevne – er baseret på belgisk ret.

(6) Hvem der kan disponere og med bindende virkning indgå en aftale på vegne af det belgiske selskab G. Piron SRL er tillige et spørgsmål, der skal afgøres på baggrund af belgisk ret.

(7) Denne retsstilling bekræftes af Ulrik Rammeskow Bang-Peders m.fl.

(8) Der i sagen indhentet en legal opinion, som bekræfter, at en butiksassistent ikke er tegningsberettiget, og dermed ikke med bindende virkning kan indgå en sådan aftale på vegne af Piron.

(9) Det gøres gældende, at en vurdering i henhold til dansk ret fører til samme resultat.

2. PARTERNE HAR HAFT ET LÆNGERE SAMARBEJDE OG PIRON HAR – I HENHOLD TIL BELGISK LOVNING OM FORHANDLERAFTALER – VÆRET TILLAGT EN SÆRLIG BESKYTTET RETSSTILLING

(10) Piron er en velrenommeret juvelerforretning beliggende i centrum af Liège i Belgien. Forretningen har eksisteret siden 1876. Forretningen tilbyder tjenester inden for design, reparation og omdannelse af smykker og er desuden officiel forhandler af flere store smykkemærker i Liège.

(11) Piron har i perioden fra 2009 til maj 2023 været eksklusivforhandler af Ole Lynggaard smykker i Liège.

(12) Samarbejdet var baseret på en mundtlig aftale.

(13) Piron har i løbet af parternes fjorten år lange samarbejde bidraget væsentligt til udbredelsen af Ole Lynggaard-mærket i Liège og resten af Belgien. Piron har i den forbindelse bidraget til en stigende omsætning og anerkendelse af Ole Lynggaard-mærket.

(14) Samarbejdet har været underlagt belgisk materiel ret – som giver Piron en særligt beskyttelsespræceptiv retsstilling. Der henvises i den forbindelse til Bent Iversen, som har beskrevet retsstillingen.

(15) Værneting for tvister vedrørende samarbejdet var tillige i Belgien.

3. OLE LYNGAARD FREMSENDTE EFTER 11 ÅRS SAMARBEJDE EN AFTALE DER VÆSENTLIGT BEGUNSTIGEDE OLE LYNGAARD – MEN MODTOG IKKE NOGEN ACCEPT FRA VERONIQUE PIRON, DER KUNNE ACCEPTERE AFTALEN PÅ VEGNE AF PIRON

(16) Det kan lægges til grund, at Ole Lynggaard den 18. januar 2021 fremsendte den omtvistede aftale til Véronique Piron, som var tegningsberettiget i Piron, og kunne dermed gyldigt acceptere den fremsendte rammeaftale på vegne af Piron.

(17) Det kan lægges til grund, at aftalen er udarbejdet af Ole Lynggaard.

(18) Det kan lægges til grund, at parterne på tidspunkt for Ole Lynggaards fremsendelse af den omtvistede aftale havde samarbejdet i 11 år.

(19) Det kan lægges til grund, at den omtvistede aftale – ifølge dens ordlyd – var underlagt dansk materiel ret. Aftalen ville således medføre en væsentlig forringelse af Pirons retsstilling, idet Piron ikke længere ville være beskyttet af belgisk lovgivning om forhandleraftale, jf. afsnit 2.

(20) Ole Lynggaard ville dermed opnå en korresponderende begunstigelse.

(21) Der er således tale om væsentlige ændringer af vilkårene for parternes samarbejde.

(22) Det kan lægges til grund, at den omtvistede aftale tillige ville medføre dansk værneting for tvister vedrørende samarbejdet. Det ville tillige forringe Pirons retsstilling, idet værneting for tvister vedrørende samarbejdet var i Belgien.

(23) På dette punkt var der således også tale om en væsentlig ændring, hvilket illustreres af det forhold, at nærværende delhovedforhandling netop vedrører en tvist om værneting i sagen.

(24) Samlet set ønskede Ole Lynggaard således at indføre væsentlige ændringer af vilkårene for parternes samarbejde. Ændringerne var til fordel for Ole Lynggaard, som derfor havde en væsentlig interesse i, at ændringerne blev gyldigt vedtaget.

(25) Ole Lynggaard er dermed også nærmest til sikre, at aftalen blev underskrevet af en person, der havde kompetence hertil. Ole Lynggaard er tilsvarende nærmest til at bære risikoen for, at aftalen ikke blev underskrevet af en person, der har kompetence hertil.

(26) Det kan lægges til grund, at Véronique Piron var og er tegningsberettiget på vegne af Piron.

(27) Det kan lægges til grund, at Véronique Piron ikke accepterede aftalen.

4. OLE LYNGAARDS (GEN)FREMSENDELSE AF DEN OMTVISTEDE AFTALE – DER BLEV UNDERSKREVET AF PRIONS BUTIKSASSISTENT

(28) Det kan lægges til grund, at Ole Lynggaard den 12. oktober 2021 (gen)fremsendte den omtvistede aftale, som herefter blev underskrevet og returneret af Charlotte Bouchoms, der er butiksassistent hos Piron.

(29) Det kan lægges til grund, at Charlotte Bouchoms blev ansat fra den 12. august 2019.

(30) Det bestrides, at Ole Lynggaard har opnået en gyldig accept fra Piron ved Charlotte Bouchoms underskrift.

(31) Dette ændres ikke af, at Charlotte Bouchoms tidligere har underskrevet aftaler om opbevaring af smykker.

(32) Det forhold, at Charlotte Bouchoms tidligere har underskrevet aftaler, som falder inden for rammerne af hendes arbejde, medfører ikke, at Charlotte Bouchoms havde kompetence til at underskrive den omtvistede aftale, som havde til formål at ændre de overordnede rammer for parternes samarbejde.

5. EFTERFØLGENDE OMSTÆNDIGHER ÆNDRER IKKE PÅ, AT OLE LYNGGAARD IKKE HAR SIKRET EN GYLDIG ACCEPT AF DEN OMTVISTEDE AFTALE

(33) Det bestrides, at omstændighederne efter Charlotte Bouchoms underskrivelse af aftalen ændrer på, at Ole Lynggaard ikke har sikret en gyldig accept af den omtvistede aftale, som Ole Lynggaard havde en interesse i at få vedtaget.

(34) Parternes samarbejde forsatte i øvrigt i praksis på uændrede vilkår, ligesom der ikke skete forudgående forhandling af de vilkår, som Ole Lynggaard ønskede indført med den omtvistede aftale til sin fordel.

(35) Piron har ikke tiltrådt eller i øvrigt accepteret aftalen, ligesom omstændighederne efter Charlotte Bouchoms underskrivelse af aftalen ikke kan begrunde, at aftalen kan anses for gyldigt vedtaget.

(36) Endelig bestrides det, at det forhold, at Pirons belgiske advokat i forbindelse med samarbejdets ophør henviser til aftalen – ændrer på – at Ole Lynggaard ikke har sikret en gyldig accept af aftalen.

(37) Ole Lynggaard burde have sikret sig, at aftalen blev accepteret af en person hos Piron, der havde kompetence hertil. Ole Lynggaard er nærmest til at bære risikoen for, at dette ikke er sket.

Rettens begrundelse og resultat

Det følger af artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (Domsforordningen), at hvis parterne har aftalt, at retten i en medlemsstat skal være kompetent, er denne ret kompetent, medmindre aftalen er materielt ugyldig efter loven i den pågældende medlemsstat.

Det følger desuden af betragtning 20, at hvis der opstår spørgsmål om, hvorvidt en værnetingsaftale er materielt ugyldig, bør spørgsmålet afgøres i overensstem-

melse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor den ret, der er valgt i aftalen, er beliggende, herunder den pågældende medlemsstats lovvalgsregler.

Det følger desuden af Romkonventionens artikel 3, stk. 1, at en aftale er underkastet den lov, som parterne har vedtaget. Eksistensen og gyldigheden af parternes lovvalgsaftale, skal afgøres efter artikel 3, stk. 4, jf. blandt andet artikel 8, stk. 1. Heraf følger, at en lovvalgsaftales eksistens og gyldighed skal afgøres efter den lov, som i henhold til denne konvention skulle anvendes, hvis aftalen var gyldig.

Det fremgår af forhandleraftalens punkt 27, at aftalen er underlagt dansk lovgivning, og at enhver tvist mellem parterne skal forelægges for de danske domstole.

Sø- og Handelsretten skal derfor afgøre, om forhandleraftalen er materielt gyldig, jf. retsplejelovens § 225, stk. 2, nr. 1, sådan at der er aftalt værneting i Danmark og aftalt anvendelse af dansk ret.

G. Piron SRL har gjort gældende, at forhandleraftalen er ugyldig, idet den er underskrevet for G. Piron SRL af en person uden bemyndigelse.

Efter bevisførelsen kan det lægges til grund, at Charlotte Bouchoms, som underskrev forhandleraftalen den 2. november 2021, havde bemyndigelse til at underskrive forhandleraftalen. Retten har herved lagt særlig vægt på

> At Véronique Piron før Charlotte Bouchoms underskrift på forhandleraftalen den 2. november 2021 modtog aftalen på mail den 12. oktober 2021,
>
> At Véronique Piron desuden havde modtaget forhandleraftalen på mail allerede den 18. januar 2021,
>
> At Véronique Piron således bevisligt kom i besiddelse af forhandleraftalen allerede primo 2021 via mail, som både var rettet direkte til Véronique Piron og til virksomhedsmailen, og ikke som forklaret af Véronique Piron først i forbindelse med tvistens opståen i maj 2023,
>
> At forklaringerne fra Thibaut Bricteux og Aurelie Bricteux om, at Véronique Piron udtrykkeligt bad Charlotte Bouchoms om at underskrive forhandleraftalen understøttes af det dokumenterede forløb, hvor Charlotte Bouchoms modtog aftalen pr. mail den 2. november 2021, kl. 13.58, og returnerede den i underskrevet stand 47 minutter efter modtagelsen, og at Charlotte Bouchoms efter sin egen forklaring ikke læste den igennem, før hun underskrev,
>
> At G. Piron SRL i brev af 14. juli 2023 selv henviste til forhandleraftalen som en del af aftalegrundlaget ("Concession Agreement"),

At G. Piron SRL først i mail af 1. september 2023 protesterede imod forhandleraftalens gyldighed,

At Charlotte Bouchoms efter Véronique Pirons forklaring også forestod forsikringsforhold, og at Charlotte Bouchoms i den forbindelse jævnligt underskrev aftaler om smykkeopbevaring, og

At Charlotte Bouchoms er datter af Véronique Piron, som er leder af G. Piron SRL, og at hun efter forklaringerne fra Aurelie Bricteux og Thibaut Bricteux blandt andet fungerede som Véronique Pirons højre hånd.

Det kan herefter lægges til grund, at Charlotte Bouchoms har haft bemyndigelse til at underskrive forhandleraftalen med bindende virkning for G. Piron SRL, jf. aftalelovens § 18 om fuldmagt uden særlig tilværelse.

Der er derfor mellem parterne indgået en gyldig aftale om værneting i Danmark og anvendelse af dansk ret, jf. forhandleraftalens punkt 27.

Idet denne afgørelse ikke afslutter sagens behandling, fastsættes sagsomkostningerne først i forbindelse med sagens endelige afgørelse.

Thi bestemmes:

Sagen fremmes ved Sø- og Handelsretten.

Dansk ret finder anvendelse.

Publiceret til portalen d. 18-12-2025 kl. 12:25
Modtagere: Sagsøgte G. PIRON SRL, Advokat (H) Claus Barrett Christiansen, Advokat (L) Anne Mie Lund, Anden partsrepræsentant Van Bael & Bellis SRL / BV, Sagsøger OLE LYNGGAARD A/S